

get en saadan Form, at det ikke kommer til at lægge Hindringer af Betydning i Vejen for Handelsstanden. De Bemærkninger, som den ærede Ordfører for Mindretallet (Pagh) fremkom med, tror jeg derfor, ville vise sig at være ubegrundede, idet jeg tror, at dette Lovforslag ikke i nogen som helst Henseende vil genere den reelle Handel. At Lovforslaget vil komme til at genere den mindre fine Handel, ja, det er jo klart, men det har jo ogsaa været Tanken hele Tiden, at det var det, vi skulde opnaa gennem dette Forslag.

Naar Mindretallet under Nr. 7 foreslaar at lade Fjerkræ udgaa, vil jeg dertil sige, at selve Bestemmelsen om, at Fjerkræ falder ind under Loven, i og for sig ikke har saa meget stor Betydning. Om der sælges en russisk Gaas for dansk, eller der sælges en svensk Høne for dansk, betyder efter min Mening ikke saa farligt meget. Men naar jeg tilraader ikke at stemme for dette Ændringsforslag under Nr. 7, er det, fordi vi derved, hvad ogsaa blev fremhævet af den ærede Ordfører (Rasmussen-Vanddamgaard), bryde Lovens Princip. Paa den anden Side tror jeg heller ikke, at det vil medføre Ulemper af Betydning, om de handlende virkelig skulde sørge for, at udenlandsk Fjerkræ i deres Detailudsalg mærkes. Den ærede Ordfører for Mindretallet mente, at det vilde være til ret stor Ulejlighed for Detailhandelen. Jeg kan ikke tænke mig, at denne Ulejlighed skulde blive saa stor. Dette at have en lille Pind eller Jernpig, hvad man nu skal kalde det, hvorpaa der sættes fast en Seddel med „udenlandsk“ paa, og sætte dette ned i en Gaas eller Høne, som ligger i Vinduet, den Ulejlighed kan virkelig ikke blive ret stor. Det er jo ikke stort andet, end hvad mange i Forvejen gøre, ganske vist sætte de ikke „udenlandsk“ paa saadanne Varer, men Priser og lignende, og saa kunne de ligesaa godt have det, som Lovforslaget her vil komme til at foreskrive.

Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 15, hvor et Mindretal ogsaa har taget Forbehold, vil jeg sige, at jeg tillægger dette Ændringsforslag ret stor Betydning. Jeg tror, det vil have ret stor Betydning, om Lovforslaget hjemler Ministeren Ret til at paabyde Indførelsen af et Fællesmærke for dansk Flæsk. Det er sikkert en Kendsgerning, — det kan neppe bestrides —, at det danske Flæsk er af en ganske udmærket Beskaffenhed for Tiden. Vi have en skarp Kontrol med det, og der er ikke nogen som helst Fare for, at vi

herefter udføre simple Varer, naar det drejer sig om dansk Flæsk. Men naar nu dette er Tilfældet, og naar dette ogsaa erkendes fra vore Kunders Sideovre i England, tror jeg dog, det vil være absolut rigtigt at benytte os af denne gunstige Stilling i Øjeblikket til at reklamere noget for vore Varer. Vi kunne ikke ret godt være tjente med, at udenlandsk Flæsk, f. Eks. simpelt kanadisk Flæsk, i England sælges og bruges af Englænderne i Tro til, at det er danske Varer. Vi maa tværtimod gøre alt, hvad vi kunne, for at Englænderne, naar de spise dansk Flæsk, ogsaa faa at vide, at det er fra Danmark, saaledes at de blive mere og mere opsatte paa at forlange denne Vare. Jeg tror derfor, det vil have ret stor Betydning at faa denne Bestemmelse ind i Lovforslaget. Men selvfølgelig er det ikke Tanken hermed at ville stryge et Firmamærke, som er indarbejdetovre i England, det er ikke Tanken at ville ødelægge et saadant Mærke. Tværtimod vil et saadant Mærke meget vel kunne blive ved at eksistere ogsaa i Fremtiden, kun at vi faa en fælles Benævnelse, f. Eks. „dansk“ indført ved Siden af. For øvrigt er det naturligvis Tanken, før vi gaa til at paabyde noget saadant, at forhandle med vore Slagterier om Sagen. Det er ikke min Tanke at ville søge dette gennemført mod Slagteriernes Ønske. Jeg har nok lagt Mærke til, at en enkelt Direktør for et privat Slagteri er betænkelig ved denne Bestemmelse, men paa den anden Side maa jeg dog ogsaa erindre om, at saa vidt jeg ved, ønske alle vore Andelsslagterier meget, at et saadant Fællesmærke indføres. Det bliver min Opgave, for saa vidt Forslaget vedtages, hvad jeg vil haabe, at forhandle nærmere med Slagterierne, førend vi gaa til Fastsættelsen af et saadant Mærke. Jeg nærer ingen Tvivl om, at det nok skal lykkes os at komme til en Forstaaelse med Slagterierne om at ordne Sagen paa en fornuftig Maade.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg bringer Udvalget en Tak for den Tilslutning, det har ydet til det foreliggende Forslag, og for den Velvillie, hvormed vi have kunnet drøfte de forskellige Spørgsmaal, der have været rejste under Forhandlingen i Udvalget.

Ordføreren for Mindretallet (Pagh):

Efter de Udtalelser, vi nys have hørt af Ministeren med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 15, kan jeg paa Mindretallets Vegne sige, at det ikke længer nærer nogen Betænkelighed ved at gaa med ogsaa